

ençà, s'ha materialitzat en desenes de professors purgats i l'assumpció d'assignatures ideològitzants impartides per l'Institut de Humanidades Ángel Ayala, dependent de l'ACP.

Tot plegat, però, no agradava un García-Gasco que, malgrat diversos intents, mai no hi ha tingut mà. Per això va fer servir la bona sintonia amb el Partit Popular, i especialment amb Juan Cotino –actual vicepresident de l'àrea social–, a fi de crear la UCSVM. Ja ho ha deixat clar, l'arquebisbe valencià: “Ningú no hauria de ser aliè a la valoració del tresor que ofereix l'educació catòlica a la societat.”

L'adjudicació dels estudis de medicina era la cirereta del pastís. L'escassetat de metges i de places per a estudiar-ne –la Universitat de València i la Miguel Hernández d'Elx tan sols disposen de 415 places l'any, que ocupen els qui, entre més de quatre mil persones, superen el 8,69 de nota a València i el 8,65 a Elx– fa que la seixantena de llocs que cada any admet la UCSVM –a vora set mil euros el curs, prop de cinquanta mil al final de la carrera– siguin molt cobejats. El CEU, que aspirava de fa temps a impartir medicina, s'ha quedat amb un pam de nassos, així com la Universitat d'Alacant i la Jaume I de Castelló. El Consell s'excusava dient que esperava la conclusió del procés de convergència europea, un motiu que no va evitar la concessió dels estudis a la UCSVM. Les crítiques dels rectors afectats envers el govern valencià van insistir en el “tracte discriminatori” de què se sentien objecte.

En només quatre anys de vida, la UCSVM ha arribat a les trenta-set titulacions –algunes de les quals, dobles–, però les joies de la corona, medicina i odontologia, continuen, per “manca de recursos humans i materials”, sense el vistiplau del Consell d'Universitats de l'estat. Ni el desembre passat, com asseguraven a l'arquebisbat, ni aquest juny, no han rebut el permís escaient. García-Gasco s'encomana de nou a l'olfacte polític de Francesc Camps i espera que el 2012 aquest presideca l'executiu estatal. Aleshores estarà a punt de fer el cim la primera promoció de medicina... Quin millor moment per rebre el *nihil obstat*.

Uniforme, professors itinerants i més religió

Educació per a la Ciutadania s'incorpora el setembre al programa escolar valencià amb uns continguts rebaixats pel Consell. S'impartirà en anglès, amb professorat itinerant, i n'hi haurà prou amb tres treballs per aprovar-la. Paral·lelament, la religió guanya hores i es reintrodueix l'uniforme a diversos col·legis públics.

Feta la llei, feta la trampa. El govern valencià ha aigualit com ningú Educació per a la Ciutadania, una matèria que alguns sectors conservadors han rebatejat com “el catècisme socialista” i que s'estrenarà al País Valencià aquest setembre, per bé que només al segon curs d'ESO. L'any 2009-2010 s'incorporarà a cinquè de Primària i més endavant s'aplicarà també a tercer d'ESO i a primer de batxiller.

El president Camps avançà fa més d'un any que l'assignatura –una hora setmanal, avaluable– s'impartirà en anglès a fi de potenciar “l'ensenyament trilingüe”, i així serà. La mateixa ministra del ram, Mercedes Cabrera, no hi posa obstacles. Sí que es nega, però, a una normativa valenciana addicional que permetrà als alumnes no assistir a classe: aprovaran si fan tres treballs trimestrals –en anglès– relacionats amb algun aspecte de l'assignatura. El professor tan sols assessorarà l'alumne en qüestions lingüístiques. Una alternativa amable per als cinc mil joves que s'han declarat objectors. Una presa de pèl inacceptable, segons la Plataforma per l'Ensenyament Públic, un grup de pares i mares que representen el mateix nombre d'alumnes.

I qui seran els mestres? Després que diversos inspectors hagen recorregut

El projecte didàctic de la nova assignatura d'Educació a la ciutadania.

des del maig tots i cadascun dels col·legis valencians; després d'haver elaborat dues llistes amb aquells docents d'història i de filosofia prou capacitats en la llengua de Shakespeare –els que poden impartir Educació per a la Ciutadania–, proclius i no partidaris de fer el pas, la Conselleria d'Educació valenciana ha suspès l'examen. No hi ha prou personal –únicament servirien vint dels sis-cents interins actuals, segons els sindicats–, i, per tal de cobrir les 124 places necessàries caldria una seixantena de mestres més. El gabinet

PHOTOS | CAMPS

valencià pensa obrir una nova borsa de treball i fer itinerar els professors seleccionats. Hi haurà mestres que evocaran els metges de poble, rodant per diversos centres cada setmana amb el llibre sota el braç.

Fet i fet, no hi ha manuals en anglès, i la Conselleria n'ha encomanat un als seus tècnics, que l'enllestiran d'ací a poc i el posaran a disposició gratuïta de les editorials que vulguen distribuir-lo.

Diversos col·legis es neguen en redó a impartir Educació per a la Ciutadania en anglès. El conseller valencià Alejandro Font de Mora els avisa que, en aquest cas, "s'hauran d'atèner a les conseqüències de no complir la llei." Tot just allò de què el govern espanyol acusa el Consell: l'executiu de José Luis Rodríguez Zapatero ha recorregut davant el Tribunal Constitucional la llei valenciana que facilita la no-assistència a classe, ja que "incompleix la LOE." Una mesura que no fa tremolar el pols de Camps i els seus: Font de Mora ha parlat, fins i tot, de suspensió de sou per a tots aquells que boicotegen les directrius del Consell, i durant la passada campanya electoral va referir-se al català –la llengua en què molts volen rebre l'ensenyament d'aquesta i més matèries– com a "idioma estranger".

A més, als plans d'estudis d'ESO al País Valencià augmenten les hores de religió dins l'horari lectiu: dues a primer, dues a segon –una més que fins

ara–, una a tercer i una altra a quart–, en detriment de la tecnologia i la filosofia. La demanda de retallar l'ensenyament religiós i de començar a situar-lo fora del currículum oficial –com insta la LOE– no sols no ha tingut ressò, sinó que ha estat un bumerang.

María José Temporal, vicepresidenta de Valencia Educa en Libertad (AVEN), plataforma que aplega molts dels pares i mares d'objectors de l'assignatura, troba "un mal menor" les mesures preses pel govern de Camps: "Al final, potser acceptarem la proposta dels tres treballs –diu–, la intenció és que els nostres fills no entren a classe." Temporal opina que la matèria imposa el "constructivisme", té un "relativisme subjacent" i fomenta el "positivisme jurídic" en matèries com "la teoria de gènere, la mort, l'avortament o l'afirmació que tot allò legal és bo." AVEN acata "la majoria de continguts de l'assignatura", però troba que "no s'ha d'avaluar l'actitud de cada alumne al respecte"; l'associació també saluda que "el Consell haja rebaixat els continguts."

Mentrestant, els alumnes d'onze col·legis públics de Castelló de la Plana, Llíria, València, Alacant, Santa Pola i Torrevella tornaran a les aules vestits de manera idèntica: la Conselleria engega el setembre un pla que reinstaura l'uniforme escolar. Una norma no tan nova com Educació per a la Ciutadania.

La imatge zenital de València que s'emetrà amb motiu del gran premi de Fórmula 1, el proper 24 d'agost, inclourà la Ciutat de les Arts i les Ciències de Santiago Calatrava, emblema de la ciutat moderna. A tocar seu, i encara més a prop del circuit urbà, hi ha en marxa una obra faraònica no menys innovadora: la parròquia santuari dels Beats Màrtirs Valencians, popularment coneguda com "l'església dels màrtirs del 36". L'any vinent, durant el gran premi valencià, la imatge zenital segurament oferirà el mausoleu al complet, aixecat del tot i decorat amb el trencadís que caracteritza l'obra de Calatrava.

Ni la ubicació –plenament turística– ni l'objecte de l'homenatge –els morts d'un dels dos bàndols que van enfrontar-se en la Guerra Civil Espanyola– no són, en absolut, casuals. És el llegat de monsenyor García-Gasco, la seua postrera aportació a l'Església valenciana. Un projecte molt personal que, a punt de ser substituït, segurament no arribarà a inaugurar, però que en qualsevol cas sempre durà la seua petjada. La seua i la de Rita Barberà, perquè l'ajuntament no ha posat traves a la cessió d'una de les antigues naus de formigó que ocupà l'empresa Cross, per fer-hi la parròquia.

Des del 2006 que l'empresa Lubasa –la principal constructora de les comarques castellonenques– és l'encarregada de crear aquest gran centre espiritual. Si ens atenim als plànols, l'església en qüestió ocuparà 3.300 metres quadrats, i a l'interior hi cabran 847 persones assegudes. Unes xifres només comparables amb la Seu de la ciutat. El conjunt serà coronat per un campanar de 28 metres d'altura, que allotjarà vuit campanes. A més, hi haurà una capella per al culte diari amb capacitat per a dues-centes persones, i una sala d'actes adjacent on també podran aplegar-se dos centenars de fidels. Aires de grandesa, doncs, per al que hom anomena "el Valle de los Caídos valencià".

Beatificacions a dojo. El temple en record dels màrtirs del 36 estarà presidit per dues figures molt arrelades a l'imaginari religiós valencià, la mare de Déu dels Desemparats i sant Vicent Màrtir, però no estaran a soles.